

Robert Vannoy, Historia Starego Testamentu, Wykład 13

Rodzaju 4-5

D. Rodzaju 4-5...

2. Technologia przedpotopowa lub technologia przed potopem

Wciąż jesteśmy w rozdziałach 4 i 5 Księgi Rodzaju, czyli wielkim D. na dole strony 2 i numer 2 pod D. to: „Przedpotopowa technologia lub technologia sprzed potopu powódź.” Jest wiele rzeczy wspomnianych w 4. rozdziale Księgi Rodzaju, które są uderzające. Z punktu widzenia bardzo wczesnego pokolenia rodzaju ludzkiego dokonano pewnych rzeczy, które zwykle uważa się za opracowane naukowo dopiero znacznie później w historii ludzkości. Na przykład w pierwszych kilku wersetach, które przeczytałeś w wersecie 2. „Abel był pasterzem owiec, a Kain uprawiał ziemię”. Mamy więc udomowienie zwierząt i zajęcia rolnicze. Innymi słowy, ci ludzie uprawiali ziemię. Nie byli tylko myśliwymi i zbieraczami zbierającymi owoce i rzeczy, które można było zdobyć w sposób naturalny, ale faktycznie uprawiali.

Kiedy dojdiesz do Księgi Rodzaju 4:16 i podążając tam, gdzie opisano linię Kaina, w wersecie 17 znajdziesz, że „Kain miał syna o imieniu Enoch, zbudował miasto i nazwał jego imię od imienia swego syna Enocha .” Bez wątplenia termin „miasto” nie jest tym, co ogólnie myślimy o mieście, ale wydaje się wskazywać, że istniał jakiś rodzaj stałego osadnictwa wiejskiego. Jeśli pamiętacie lekturę Finegana, powiedział on, że najwcześniejsze znalezione osady wiejskie pochodzą z około 5000 lat p.n.e., co prawdopodobnie miało miejsce po powodzi, ale jeśli chodzi o okres historii ludzkości, jest to stosunkowo późne.

Idąc dalej, spójrz na werset 21 i przeczytaj: „Jabal, jego brat, miał na imię Jubal. Był ojcem wszystkich tych, którzy grają na harfie i piszczałce”. Miał więc instrumenty muzyczne. Niewątpliwie był to instrument strunowy, jakaś harfa i piszczałka, był to jakiś rodzaj dętego instrumentu muzycznego. W King James zwykle się mówi „organ”. Zmieniło się to na „rurę”. Myślę, że organy mają prawdopodobnie inną konotację w języku angielskim króla Jakuba, ale w każdym razie jest to instrument dęty.

Następnie dochodzimy do wersetu 22: „Zillah urodziła Tubal-Kaina,

instruktora każdego rzemieślnika z brązu i żelaza, a siostrą Tubal-Kaina była Naama. Brąz i żelazo wymienione są zaledwie o kilka pokoleń od Kaina. Chociaż w tej genealogii mogą występować luki, wciąż mówisz o czymś bardzo wczesnym. Zwykle okres epoki żelaza na Bliskim Wschodzie rozpoczyna się około 1200 roku p.n.e. Tak naprawdę, jeśli myślisz o historii Izraela, pamiętaj o konflikcie między Izraelitami a Filistynami. Filistyn miał przewagę nad Izraelitami, ponieważ posiadał technologię wytwarzania żelaza, a Izraelici nie. To około 1200 p.n.e. do 1000 p.n.e., czyli trochę później. Zatem zazwyczaj epoka żelaza przypada na około 1200 r. p.n.e., a miedź/brąz na około 3000 r. p.n.e. Pierwsza osada wioskowa powstała około 5000 r. p.n.e. i towarzyszyło temu rolnictwo. Powstaje więc pytanie, jest to dość niezwykle w obecnych czasach, gdzie są na to dowody wśród antropologów i paleontologów? Myślę, że jedyna odpowiedź na to pytanie brzmi: nie wiemy. Nie wiemy dokładnie, gdzie znajdowała się siedziba tej kultury. Myślę, że Biblia mówi nam, że przed potopem istniała zaawansowana kultura, chociaż być może nie znaleźliśmy na to dowodów. Biblia mówi nam, że jeśli przed potopem istniała zaawansowana kultura, wydaje się, że po powodzi upłynęło dużo czasu, zanim ludzie odzyskali część technologii, którą posiadali wcześniej.

Cała kwestia, jak pewne są niektóre z tych dat dla początku epoki żelaza, jest kwestią, która również może zostać zakwestionowana. Wydaje mi się, że w twojej bibliografii na dole strony 9 znajduje się komentarz H. Stigersa, strona 91. Stigers omawia na tej stronie odniesienia do brązu i żelaza w Księdze Rodzaju 4 i mamy notatki, które mówią: „For wzmianki o wczesnym użyciu żelaza już pod koniec trzeciego tysiąclecia.” Mówi: „W Azji Mniejszej z grobowca władcy Anatolii pochodzącego z lat 2400–2200 odnaleziono żelazny sztylet. To tysiąclecie wcześniej niż zwykle datuje się epokę żelaza. „Nawet we wcześniejszych czasach Hays *The Sceptor of Egypt* Cambridge Mass. 1960 wymienia koraliki żelazne w pozostałościach przeddynastycznego Egiptu 4000 do 3200 pne” Zatem koraliki żelazne 4000 do 3200 pne Mogą one reprezentować importowaną technologię koralików niezależnego lokalnego osiągnięcia lub mogły zostać zaimportowane jako ciekawostka. Hays nie datuje koralików dokładniej niż przeddynastyczne. Te dwa powszechne przypadki

użycia żelaza mają miejsce co najmniej tysiąc lub dwa tysiące lat wcześniej niż rok 1200 p.n.e., czyli zwyczajowa data początku epoki żelaza na Bliskim Wschodzie . To powinno nas nauczyć ostrożności w formułowaniu stwierdzeń typu: „nie da się” wykorzystać tego czy innego materiału. Wydaje się, że przed potopem używano żelaza.

Zatem pytanie, które, jak sądzę, zostało tu poruszone, omówimy bardziej szczegółowo później, a mianowicie fragmentaryczność dowodów archeologicznych. Niewłaściwe jest wyciąganie wniosku, że stwierdzenie biblijne jest podejrzane z powodu braku potwierdzających dowodów. Innymi słowy, metodologicznie jest to problematyczne. Znaleźiska archeologiczne są tak fragmentaryczne, że mogły istnieć istniejące artefakty, których nie odnaleziono i być może nigdy nie zostaną znalezione, ale może kiedyś tak się stanie. Ale tylko dlatego, że nie masz dowodów, nie jest powodem, aby uważać wypowiedź biblijną za podejrzaną. Chciałem omówić tę zasadę znacznie bardziej szczegółowo później, ale myślę, że ma ona zastosowanie w tym przypadku. Przyjrzymy się temu, gdy wejdziemy w okres patriarchalny, kiedy dowody archeologiczne zaczynają odgrywać rolę.

3. Linia Kaina

W porządku, 3. pod D. brzmi: „Linia Kaina”. Masz to w wersetach od 16 do 24 rozdziału 4. Właśnie wspomniałem o kilku wersetach z tego fragmentu. Myślę, że czytając cały ten fragment, zauważysz, że ludzkość w tym momencie zaczyna podążać w dwóch kierunkach. Te dwa kierunki można nazwać drogą Kaina i drogą Seta. Mamy linię Kaina wspomnianą tutaj w Księdze Rodzaju 4:16 do 24, werset 25 mówi o narodzinach Seta, a następnie w rozdziale 5 mamy linię Seta. Istnieje kontrast pomiędzy linią Kaina i linią Seta. To w stylu Caina znajdują się te odniesienia do postępu technologicznego w kulturze. Nie masz tych odniesień w linii Setha. Nie sądzę, żeby to oznaczało, że w linii Setha takie rzeczy nie zostały osiągnięte, ale myślę, że oznacza to, że w linii Setha podkreśla się coś innego, co jest ważniejsze, a jest to odkupieńcze, historyczne znaczenie linii Seta oraz kierownictwo duchowe swojej linii.

Wydaje się jednak, że to, co wydarzyło się w linii Kaina, miało związek z rozwojem technologicznym, rozwinął się duch dumy i samowystarczalności. Widzicie to podkreślone pod koniec fragmentu, w którym czytacie w wersecie 22: „Zillah urodziła Tubal- Kaina instruktora w każdym rzemiośle z brązu i żelaza. Lamech rzekł do swoich żon , Ady i Zilli: „Usłyszcie mój głos; żony Lamecha, słuchajcie mojej mowy, bo zabiłem człowieka, który mnie zranił; młody człowiek za to, że mnie skrzywdził. Jeśli Kain zostanie pomszczony siedmiokrotnie, zaprawdę Lamech siedemdziesięciokrotnie i siedmiokrotnie” (Rdz 4,22-23). Lamech, podobnie jak Kain, jego wypowiedź w wersetach 23 i 24 odzwierciedla ducha przemocy i lekkomyślności, najwyraźniej zdolność Tubal-Kaina do posługiwania się brązem i żelazem jako bronią, dzięki której poczuł się wystarczająco silny, aby przeciwstawić się każdemu. Wyraża ducha zemsty wobec każdego, kto wyrządzi mu najmniejszą zniewagę. Zaufał technologii w postępie nauki i odzwierciedla ducha świata. Zauważ też, że ma dwie żony. Jest to pierwsza wzmianka o poligamii w Piśmie Świętym. Oczywiście stoi to w sprzeczności z ideałem małżeństwa monogamicznego, o którym mówiliśmy w związku z Księgą Rodzaju 2:21 i 23. Zatem linia Kaina jest tą, w której duch świata jest całkiem oczywisty.

Chrześcijaństwo i kultura (Machen), powiedziałbym w związku z całą kwestią rozwoju kultury i technologii. Na górze strony 10 w Twojej bibliografii autorstwa J. Greshama Machena znajduje się artykuł, który wymieniłem . Nazywa się „Chrześcijaństwo i kultura”. Jest to zawarte w 69. tomie Sztandaru Prawdy. Jest to artykuł, który zdecydowanie warto przeczytać. Podobnie jak ogólne ukierunkowanie na kwestię relacji chrześcijaństwa do kultury. Rozwija w nim trzy możliwości wyjaśniające związek chrześcijaństwa z kulturą. Po pierwsze, chrześcijaństwo jest podporządkowane kulturze. Innymi słowy, chrześcijaństwo jest wytworem ludzkiej kultury, można powiedzieć, podobnie jak inne religie. Oczywiście, on to odrzuca. Drugie stanowisko to wycofanie się z kultury, w którym chrześcijanie, ze względu na niebezpieczeństwo osiągnięć kulturowych i wiedzy naukowej, po prostu całkowicie się od niej wycofują. Trzeci pogląd, który omawia i rozwija, to konsekracja kultury i

właśnie ten pogląd popiera. Chrześcijański stosunek do kultury powinien być taki, w którym chrześcijanin jest bardzo zaangażowany w naukowy postęp technologiczny, który poświęca się służbie Bogu, co jest obowiązkiem człowieka. Właśnie wspomniałem o tym artykule, chociaż nie dotyczy on konkretnie Księgi Rodzaju, porusza jednak ogólne pytanie dotyczące chrześcijaństwa i kultury, które być może zechcesz kiedyś przeczytać.

4. Genealogia Seta Jego cel i charakter Przejdźmy do punktu 4. „Genealogia Seta”, o której wspomniałem już w rozdziale 5 Księgi Rodzaju. Na twoim arkuszu znajdują się dwa podpunkty: a. „Jego cel i charakter”, a następnie b. „Jego przeznaczenie”. Dzieje się tutaj tak, że autor, po podaniu linii Kaina i osiągnięciu punktu kulminacyjnego w postępowaniu Lamecha, człowieka gwałtownego, wraca i podejmuje linię Seta. Set jest tym, który zastępuje Abła. Genealogię Seta omawialiśmy wcześniej w rozdziale 5 Księgi Rodzaju, kiedy ogólnie omawialiśmy chronologię pierwotną. W Księdze Rodzaju 5 nie ma podstaw do konstruowania chronologii czasu od Adama do Noego. Nie znamy długości tego odstępu. Cóż, tylko na to dzisiaj mamy czas. Następnym razem się tam wybierzemy.

Przepisane przez Petera Kanga
 Szorstki pod redakcją Teda Hildebrandta
 Ostateczna edycja: Rachel Ashley
 Opowiedziana ponownie przez Teda Hildebrandta